

სამსხლო

ფასი 5კ.

გაზეთის ფასი:
წლიურად 9 მან, ნახევარი წლით 5 მ., თვიურად 4 აბ. ცალკე ნუმერი ერთი შაური. **დამატებით** 7 კ. წლიური ხელის მომწერლებს გაზეთის ფასი შეუძლიათ ნაწილწლით გადაიხადონ. ხელის მოწერის დროს 4 მ., დანარჩენი კიდევ ნაწილწლით

განცხადების ფასი:
ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველი ხაზი 3 კუბიტო დონ 15 კ., უკიდურესი ხაზი ადგილობრივი კავშირის განყოფილებაში 10 კუბიტო დონ 15 კ., უკიდურესი ხაზი გარეუბრივი კავშირის განყოფილებაში 20 კუბიტო დონ 15 კ., უკიდურესი ხაზი გარეუბრივი კავშირის განყოფილებაში 20 კუბიტო დონ 15 კ., უკიდურესი ხაზი გარეუბრივი კავშირის განყოფილებაში 20 კუბიტო დონ 15 კ.

ჩემდამი და კანტორა იმყოფება თბილისის ქ. ჩხ. მიქელაძის სასახლეში.

№ 458 **ყოველდღიური საზოგადოებრივი და სალიტერატურო გაზეთი** № 458

დრომდ და მწიფდებულნი მეუღლე იოსებ ვენატეს ძე ვაშაკიძე. დედა ეკატერინე ქაიხოსროს ასული რაფალსკისა, მამა ტიმოთე ათანასეს ძე რაფალსკი, რძალი ტატიანა რაფალსკისა, დედამთილი ანათი გრიგოლის ასული ვაშაკიძისა, მულები ნადია ვენატეს ასული ვაშაკიძე და კესარია ვენატეს ასული გუგუშვილისა, მასლი გიორგი ვენატეს ძე ვაშაკიძე აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ ხანგრძლივი ავითმყოფობის შემდეგ ქ. ქუთაისში გარდაიცვალა უსაყვარლესი

ალექსანდრა (სამა) ათანასეს ასული ვაშაკიძისა

დაკრძალვა მოხდება ხუთშაბათს—13 ოქტომბერს 2¹/₂ საათზე, საფარხნის სასაფლაოზე. პანაშვილები ყოველდღე, საღამოს 6 საათზე. გოსპიტლის ქუჩა, საკუთარი სახლი, № 6. კერძო წერილები არ დარიგდება.

ელექტრო „ამპირ“ თეატრი
ორშაბათიდან, 10 ოქტომბრიდან

ის იყო ქალიშვილი თავისუფლებისა.

საკუთარს ფრანგ მსახიობთა მონაწილეობით. მთელი სურათი ფერადებითაა შესრულებული

აგრომომილანი, როგორც სამხედრო სამაღვივებელი.

გადაღებულია ნამდვილიდან.

მარკოვსკა ცოლ. მარკოვი.

სახუმარო.

ა ნ მ ს ი: ხუთშაბათიდან, 13 ოქტომბრიდან ნაჩვენები იქნება:

მარკოვსკის უბან გზაზე

ვარშაველი აპაშების (ქალაქების ყმაღები) ცხოვრებიდან აღებული დრამა 4 ნაწ. ვასილევსკიასა და ჩაპელსკის მონაწილეობით.

სახუმარო **ბანკირის ცოლი.** სახუმარო

ახლო მომავალში ქ. კარაღლის, ბ-ნ კოლონსკისა და ბერესტინის მონაწილეობით წავა: „სიყვარულის ქარიშხალი“.

გაზეთ „სამსხლოს“ ჩემდამი

პატრიარქის მომხრეების მიერ მოხდის მომწერლებს დაჩქარონ ხვედრი ფულის შემოტანა.

მედი გაბრიელ იოსების ძე გომიძის დაბრუნება და განახლება ავადმყოფების მიღება. ელექტრონიკისა და სინათლის კაბინეტი. შინაგანი ნერვებისა და გენერალური ავითმყოფობის, ავადმყოფნი მიიღებიან დღის 9—12 საათ, და საღ. 6—8 საათ.

მ-8 ალექსანდრეს ქ. საკუთარი ს. თ.

მედი ი. ჩარბოვიძე ქალკ. საფარხნის ცოლის ორდინატორი. დამკრძალვად და განახლებად ავითმყოფობის მიღება დღით 12¹/₂—2 საათ. საღ. 6—8 საათ. მიაღებს მსაფლაო განასა და უნეროეულ ავითმყოფობის მიღებას.

მისამართი: ლავროვის ქუჩა, ალიბეგოვის სახ. ტელეფონი № 135.

ექიმმა ალექსანდრე მამისიძის ძე ანათიანისა განასაზღვრა ავადმყოფების მიღება (ქაღურ, უნეროეულ და შინაგანი) ავითმყოფობის უოველდღე დღის 11—2 საათამდე, საღამოს 6—8 საათამდე. მუშაობის და პალატის ქ. კუთხე, სახლი № 3 ტელეფონი № 101.

ლოგოპედი მამისიძისა

დიმიტრი ალექსანდრეს ძე ნაზაროვი.

ღებულობს ბავშვთა და შინაგანი სნეულებით ავითმყოფობის მუდამ დღე, მხოლოდ დღის ათი საათიდან თორმეტამდე.

გენერლის ქუჩა, საკუთარი სახლი.

10—3 დღე, გამ.

მასაჟისა და სანის სამკურნალო კაბინეტი

მარიამ ს. ბაღატიანი.

გვერდზე მასაჟით, საჭირო ვარჯიშებით. ესპანური: მუწუკებს, ნაჭებს. ჭრფებს, შეტისა და სხვა. ნაწილებს და უოველდღე სხისა და მუწუკებს, ამასთან უნდა უვალდებულად აკრუთქნა ნამდვილი მარჩან თავზე განის ქერდებს, ასე ქეტერს ჩემდამი ასაღ გავსოვით წამლის საშუალებით. ქეტერის მონაწილის შემდეგ თმა სრულად აღარ ცვიდება და იღებს სისამოგან ფერსა და სიბინაღებს.

ავადმყოფები მიიღება დღის 9—2-დღე და საღამოს 4—6 საათ, რჩევა და დარიგება ათა შაური. მისამართი: დაიანის შესახვევი, გ. კოსტავის სახლი. № 37.

304—1—თავით.

მედი მოწაფეების ყველა კლასებისათვის. პირობები ხელსაყრელია. პირობების გვერდ შეიძლება ყოველდღე—ივანოვის ქ. სახ. ვ. კილიძის. შესავალი ვაზ „მეგობრის“ რედაქციის ბინიდან.

მედი მ. მ. კოსტავისა

უტრის ყვავილს, უკეთეს ნემსებს, ეხმარება მშობიარეთ და აძლევს ავითმყოფობა რჩევა-დარიგებას ყოველ დროს. ალექსანდრეს ქუჩა, სკ. თეოდორასის სახლი, ფილაპოვის მასაჟის ბინიდან.

ელექტრო „რადიუმ“ თეატრი
ორშაბათიდან, 10 ოქტომბრიდან

აგრომომილანი, როგორც სამხედრო სამაღვივებელი.

გადაღებულია ნამდვილიდან.

ნეოპლიტანელი ქალის შურის მიება.

მსტერული დრამა 4 ნაწილი ცნობილი იტალიელ დამაქალის ფრანსკა ბერტონის მონაწილეობით.

კომპიუტერი **ამერიკელი მონადირის განსაცდელი.** კომპიუტერი.

ა ნ მ ს ი: ხუთშაბათიდან, 13 ოქტომბრიდან ნაჩვენები იქნება მხიარული ფარსი:

ბელაფონის შემოღობით ჯგერის წარმართული. მიმდინარე ამბები.

ახლო მომავალში მოხუხების მონაწილეობით წავა „შუბიანი ქალი“ (Пиковая дама).

მსოფლიო ომი.

დეკემბერი
(შეტროვადის დეკემბრის საგანგებო)

უმაღლესი მთავარსარდლის უბანი საზან.

აღმოსავლეთის ასპარაჟი.

პეტროგრადი. 10 ოქტომბერი. ვიძის (დრისვიატის ტბის სანარკოთა) ჩრდილოეთით ჩვილ ალაგში მტრის საფრენი დაეშვა. ქ. ბროლის ჩრდილოეთით მდ. პოლდურვას (მდ. სტრის ერთვის) გადმოლახვის ცდილობდა მტერი, მაგრამ ჩვენ სროლით განდევნეთ. მდ. ნარაიუვკაზე სეისტილიკა და სკორპორობთან ბრძოლა განვლდა. დანარჩენ ასპარაჟზე არსებითი ცვლილება არ მოხდარა.

კავკასიის ასპარაჟი.

პეტროგრადი. 10 ოქტომბერი უმაღლესი მთავარსარდლის უბანი. მთელი ბრძოლის პირზე სროლა და მხვერვათა მოქმედება სწარმოებს.

დასავლეთის ასპარაჟი.

პარიზი. 9 ოქტომბერი. საღამოს ოფიციალი. მდ. სომას სამხრეთით ზარბაზნების ძლიერი სროლის შემდეგ გერმანელებმა წინა დღეს ჩვენ მიერ დაპყრობილ შონის ტყის სამხრეთ ნაწილზე იერიში მოიტანეს. გერმანელები დიდად დაგზარალები, მოვიგერიეთ და ტყვეებიც დავატოვეთ. ტყვეთა რიცხვი ჯერ გამოკვეთული არ არის. დღეს იმავე ალაგს გერმანელებმა კიდევ მოიტანეს იერიში; მკაცრი ბრძოლა მოხდა; გერმანელების იყო შემოვიდნენ ჩვენ თხრილებში, რომ ჩვენ ალყა შემოვარტყით მათ და 150 ცოცხლად გადაჩენილი კაცი და ვატყვევეთ. დანარჩენ ასპარაჟზე დრო და დრო ზარბაზნების სროლაა.

პარიზი. 9 ოქტომბერი. ბელგიის ოფიციალი. არტილერიის ჩვეულებრივი მოქმედების გარდა საყურადღებო არა მოხდარა რა.

ლონდონი. 9 ოქტომბერი. დღის ოფიციალი. გუმინდელი ჩვენი იერიში ბრწყინვალე გამარჯვებით დასრულდა, 800 კაცზე მეტი დავატყვევეთ და კიდევ მოყავენ ტყვეები; ჩვენი ზარალი, როგორც სიანს, მცირე უნდა იყოს. ჩვენ მიერ აღებულ ადგილებზე მტრის იერიში აღარ მოუტანია.

იტალიის ასპარაჟი.

რომი. 9 ოქტომბერი. იტალიის მთავარი ბინის ოფიციალი ცნობა. პაზუბის მთაზე მოქმედებას ძალიან აბრკოლებდა

მტრის ბატარეები აღმოჩინეს, ხუთი საფრენი ძირს ჩამოავდეს, ხოლო ოთხი აიტყულეს ძირს დაშვებულიყო. ჩვენ 3 ბატარეა ჩამოვარდნა.

ინგლისში მარტოკლავების თავდასხმა.

ლონდონი 9 ოქტომბერი. ოფიციალი ცნობა. 1 საათსა და 45 წამს დიდ სიძლიერე გერმანელთა ბატარეები გამოჩნდნენ და ოთხი ყუმბარა ჩამოავდეს; 3 ნათესადგურს დაეცა, ხოლო ერთი—რკინიგზის სადგურს და რამდენიმე ვაგონი დაზიანა. ბრიტანის საფრენები ჩრდილო აღმოსავლეთისაკენ წასულ მტრს უკან დაედევნა დაბოცილთა და დაჭრილთა შესახებ ცნობები არ მოსულა.

ლონდონი. 10 ოქტომბერი. საამირბასო ოქცევა ერთმა ჩვენმა საზღვაო საფრენმა მტრის საფრენი ჩამოავდო. როგორც ეტყობა ამ საფრენს მონაწილეობა უნდა მიეღო გუმინდელ თავდასხმაში ინგლისზე.

ურნალ-გაზეთებიდან.

გერმანიის მომხრე საბერძნეთის საზღვარ და სახელმწიფო მოღვაწეების წინააღმდეგ მოკავშირეება სასტიკ ლონისძიებათ მიმართეს. მოკავშირე სახელმწიფოთა წარმომადგენლებს განსაკუთრებით სახეში ჰყავთ; საგარეო მინისტრად ნაყოფი გეორგ სტრეიტო, გენ. დუსმანისი და გენერალურ შტაბის ყოფილი უფროსი პოლოკენიცი მეტაკოისი.

ქალაქი ათინა თანდათან მოკავშირეთა ჯარით იკვება. 500 მეზღვაური 2 დღის განმავლობაში უკვე ქალაქის შენობებში დაბანაკეს.

ცნობილ „რეზერვისტების ლიგის“ მოქმედება გრძელდება და იარაღით ხელში დიდ უსიამოვნებას აყენებს საბერძნეთში შესულ მოკავშირეებს. როცა მოკავშირეთა ჯარი ათინაში შეიღობა, რეზერვისტებმა დემონსტრაცია მოაწყვეს და რამდენიმე ვენიზლოსტი დასპრეს. საბერძნეთის მთავრობას ხელი არ უხლია რეზერვისტებისათვის და პოლიცია კი იმ ადგილებს, სადაც დემონსტრაციები მოხდა, სრულიად გაშორდა.

იმ გარემოებას, რომ მეფე კონსტანტინემ ქ. ლარისაში ჯარი და იარაღი გაგზავნა, ხოლო ლარისის სასახლე გაამაგრა, შემდეგ ნაირად ხსნიან:

მეფე კონსტანტინე ან მოკავშირეებს უნდა დამორჩილებოდა სრულიად, ან გვირგვინი მოეხსნა, ან და ლარისაში წასულიყო და ერთგულ ჯარის შემოწმებით თავი დაეცვა.

მეფეს უკანასკნელი ღონის ძიება აურჩევია, მაგრამ მოკავშირეთა ჯარმა ხელი შეუშალა.

მთელი ქვეყნის ყურადღება მიიჯაჭვა რუმინეთზე, ავსტრო-უნგრეთის გერმანიის, ბულგარეთის და ოსმალეთის ჯარები გარს შემოვარტყენ მას სამი მხრიდან, რუმინეთის ჯარები მათ ტრანსილვანიიდან ვალახიაში გადავრეს. იერიში მიიკეთა სამი მხრიდან: ვალახიიდან, მოლდავიადან და ლობოვჯიდან რუმინეთის საზღვარსა და პრესა შიშის ზარმა მოიცვა. ისინი ერთხმით მოითხოვენ საქარო და ხმარებას მოკავშირეთაგან.

რუმინეთის წინააღმდეგ ბრძოლა შემსკის აზრით—ისე გაფართოვდა რომ ბუკოვინის ასპარაჟი აახშურა. გერმანელებს განზრახვა აქვთ რუმინეთის დამარცხების

ალმოსავლეთის ასპარაჟი. ბროლის ჩრდილოეთით გერმანელები მდ. ბოლდურკაზე გადმოსვლას ლამობდნენ, მაგრამ რუსებმა ხელი შეუშალეს.

ბავარიის ასპარაჟი. ზოგ ალავას ზარბაზნების სროლა, ზოგან კი მხვერავ რაზმების მოქმედება აღსანიშნავი.

დასავლეთის ასპარაჟი. სომხის სამხრეთით შონის ტყეზე გერმანელებმა ძლიერი ივრონი მიიტანეს; ფრანგებმა პოზიციები შეინარჩუნეს; გერმანელები აქ საგრძობლად დაზარალებულან.

იტალიის ასპარაჟი. ბაზუბის მთაზე იტალიელებმა, მიუხედავად დიდი თოვლისა და ბურუსის, წინ წაიწიეს. ლაგაუსის მთის კალოებზე იტალიელებმა ავსტრიელთა ერთი რაზმი ერთიანად განადგურეს.

რუმინიის ასპარაჟი. ტროტუსისა, ოგუზისა და სლანიდის ველებზე რუმინელთა ძალდატანებით ავსტრიელებმა ოდნავ უკან დაიხიეს. მოლდავიის დასავლეთ საზღვარზე მედგარი ბრძოლები სწარმოგეს. დობრუჯაში რუსისა და რუმინელთა ჯარი უკან დახევას განაგრძობს.

გაპარანის ასპარაჟი. სერბიელთა ბრძოლის პირზე ბრძოლა განახლდა. დანარჩენ ასპარაჟებზე უმინდობა ბრძოლებს ხელს უშლის.

ზღვაზე. გერმანელი მფრინავები ინგლისის სანაპიროს თავს დასხმიან; ინგლისელებს ერთი გერმანული საზღვაო საფრენი ძირს ჩამოუვლიათ.

შემდეგ ფალკენჰაინის ჯარებმა ხელი გაუწოდეს ბუკოვინა-გალიციის მოქმედებებს ერთი მხრით და მეორე მხრით მაკენზენის არმიას.

პინდელი მთის მთავარ ასპარაჟებზე გამაგრდეს და მოგერიებით ომი აწარმოეს, იქიდან ჯარები შიშველად და ბალკანეთის ასპარაჟებზე გადაწყვეტი ბრძოლა დაამთავროს. ამით მას სურვები რუმინის დასჯა, ბერლინ-კონსტანტინოპოლის რკინის გზის უზრუნველყოფა და საბერძნეთზე გავლენის მოხდენა რომ იგი არ მიემხროს მოკავშირეებს. შემდეგ ბუკოვინა-გალიციის განთავსება დაიწყო. ამას რომ მოსწონებოდა ზამთარში დასვენება და სავაზო-ფხულო ომებისათვის მზადება ჰქონია ფიქრით. დიდი გეგმა ჰქონია მის თუ კოვში ნაცარში არ ჩაუფარდა.

სამხედრო მიმოხილვა.

ცენტრალ კოალიციის ჯარების შეტევა რუმინის წინააღმდეგ გრძელდება. ეს ორი სამი დღეა, რაც მთავარ სარდლის შტაბი გვატყობინებს: „დობრუჯაში ბულგარელთა ძალდატანებით ჩვენმა და რუმინის ჯარმა უკან დაიხია“. თუ მხედველობაში მივიღებთ, რომ ცნობებში არ არის აღნიშნული: არც ადგილი, სადაც ეს დახევა ხდება და არც მანძილი, რომელიც უკან დახეულუბმა გამოიარეს, — ჩვენ შეგვიძლია ვიფიქროთ,

სოფლას მთავარწაყუდ შარა-გზაზე თავ ჩაქაღლი მე შედიოდი მწარედ, მწარედ დაფიქრებულად. რადგან ვწუხები, რადგან ვიცი ვიცი ვიცი, და არ მალხენდა ბუკუვი გოვი, ადგილები. დიდი უდაბნოც, — შემოქმედის — ადგი მდუმარედ, არ ერთე არ გუგუგო წმინდა მისა წმინდა კრეულო, დასახლებული დაჭურვდა ტაღის მწუხარად და იგი რადან დაღრმეში დაფიქრებულად.

აგონდებოდა შორეული ტბები წარსული, აგონდებოდა წმინდა რწმენით ადგილი ხალხი, აგონდებოდა მშვენიერი შეფე; ასული... ვის სიგულდას შემდეგ საქართველომ ჩაიღებოდა თაღისა.

აგონდებოდა შტრეთა გროვა; მათგან დარბუჯი. აგონდებოდა ქართველების ბძობა ქებულად, შტრეთა განდევნა, დასარცხება; შათი ტქმე და სამშობლო კი, მუდამ მათზე განარგებულად.

შეტევა შარშანის ლომთან და მისი შარშანდელი წინსვლა ვილიციით, სადაც თავის სახელოდან „ფალანგების“ და მრავალ რიცხოვან არტილერიის წყალობით პირდაპირ შეუძლებელი გახდა რუსებისათვის თვის დაცვა და მთელი ვილიცია დაიპყრო.

თავის ჩვეულებრივ ტაქტიკას ადგია მაკენზენი დობრუჯაშიც და, რამდენიც ბრძოლის ხაზს წინწაწევით შემოკლებს, იმდენი მდგომარეობას გაიუმჯობესებს. მაგრამ ეკვი არ არის რუსეთში, რომლებიც ყველა სხვა მოკავშირეებთან შედარებით უფრო ახლო არიან რუმინეთთან; დროზე გაგზავნიან დობრუჯაში მასველ ჯარს და ეცდებიან ბულგარელთა შეჩერებას; ამის გამოისობით სულ ორიოდ დღეებში დობრუჯაში დიდი ბრძოლებია მოსალოდნელი, რომელნიც თავის სიმკაცრით და სიმძლიერით არც ლენაეცის და არც ვერდენის ბრძოლებსარ ჩამოუვარდებიან.

გენახოთ!

გვარწმუნებენ, რომ სომხები ქართულენაზე გაზეთის გამოცემას აპირებენ და ამისთვის საჭირო პირობებს აწყობენო. საზოგადოებაში ამ საგანზე სხვადასხვა აზრი არსებობს; ზოგის ფიქრით სომხებისთვის ეს ერთგვარი საშუალება მათი პოლიტიკური იდეალის განსახორციელებლათ, ზოგი კი ამტკიცებს, რომ ეს განზარაბა სულ სხვა შედეგს მოიტანს, ვიდრე სომხებსა ჰგონიათ, რადგან მათი გამოცდილება და ერთგვარი ოსტატური მოქცევა სხვადასხვა საქმეებში აქ არ გამოადგება. — ასეა თუ ისე ეს ფაქტი რავის თავად საყურადღებოა და ჩვენც ამ ვარაუბებს ერთგვარი ანგარიში უნდა გაუწიოთ.

გვეს ვარეშა, რომ იმ გაზეთით, რომელიც ქართული ასოებით სომხურ შინაარსს გამოაქვეყნებს, სომხებს სურთ მონაღირონ ქართველი გრიგორიანები, რომელთა მდგომარეობა, მართლაც, უცნაურია. სულთ და ხორცილ ქართველკაც სომხურთ ალოცებენ, დაინებთ ეუბნებინ სარწმუნოებობა და ერთგუებითაც სომხები ხარო, სომხური ენა რომ არ იცი, ეს არაფერია; გვარები გადაუკეთეს, სომხურ აზრებს აწვდიან, თვალს უხვებენ და ხელოვნურათ გასომხებას უბარებენ. რა თქმა უნდა ამგვარი პროპაგანდისათვის ძლიერ საჭიროა სომხური ვაზეთი ქართული ასოებით დაბეჭდილი. დიხან, საჭიროა, მაგრამ ახლა ის წარმოიდგინეთ, რა იქნება ეს გაზეთი და რა ვაგონება ექნება მას?

რა კვალს დააჩენს ის ცხოვრებაში და რა ფასი დაეღება მის არსებობას? დღეს საქვეყნოდ გამოკვეთულია, რომ

თველოში დამყარებისა ქართველების სისხლით და ოფლით გამოხიერებული ქართველთა მიწაწყალი საეკლესიო ქონების და სხვადა სხვა სადაო და საშარო დებულებათა სახით, სახანოთ აქცია. მეორე ისა, რომ სომხის ბურჯუაზია ყოველგვარის ხრიკებით ცდილობდა და ცდილობს ქართველ ფეოდალთა მამულები ხელიდან გამოაცილოს მის ბუნებრივ მემკვიდრეს ქართველ გლეხაკობას და მესამე კი ისა რომ გასული საუკუნის განმავლობაში ქართველობა ერთიორათ გამოავლდა.

და აი ქართველი გლეხაკობის ამ ბუნებრივი მოკლენისათვის, გამოავლენისათვის სათანადო ანგარიშის გაწევის ნაცვლათ რომ ქართველთა მიწაწყალი მათვე ჰქონოდით რუსეთის ბიუროკრატია გასული საუკუნის პირველი მეოთხედიდან დაწყებული გზას უხსნის ოსმალეთიდან მოდენილ სომხის გლეხაკობას რომლებითაც აფსოა აღმოს. საქართველოს რამდენიმე მარა. იგივე ბიუროკრატია არ სჯერდება ამის და შიდა გუმერნიებიდან ასახლებს ჩვენს ქვეყანაში მკვიდრ რუსებს ყოველივე მისი მთავრობის სჭიროა თვის ეროვნულსახელმწიფოებრივი მიზნების განსახორციელებლათ მაგრამ თუ რამდენათ სამართლიანი და მიზან შეუწონილია, თვით სახელმწიფოს ინტერესებისათვის ამას არავინ უწყვეს ანგარიშს.

ამ სანის შესახებ გავს. საქართველოში დაიბეჭდა ბ—ნ გვეშაველის წერილი „კალიონისა“ საქართველოში. წერილი იგი იმდენათ საინტერესოა, რომ მოგვეყვას სრულიათ:

„სომხები ჩვენში უკუქმართ პოლიტიკას აწარმოებენ, რომლებიც ჩვენს ქვეყანაში მკვიდრ რუსებს ყოველივე მისი მთავრობის სჭიროა თვის ეროვნულსახელმწიფოებრივი მიზნების განსახორციელებლათ მაგრამ თუ რამდენათ სამართლიანი და მიზან შეუწონილია, თვით სახელმწიფოს ინტერესებისათვის ამას არავინ უწყვეს ანგარიშს.“

სომხები ჩვენში უკუქმართ პოლიტიკას აწარმოებენ, რომლებიც ჩვენს ქვეყანაში მკვიდრ რუსებს ყოველივე მისი მთავრობის სჭიროა თვის ეროვნულსახელმწიფოებრივი მიზნების განსახორციელებლათ მაგრამ თუ რამდენათ სამართლიანი და მიზან შეუწონილია, თვით სახელმწიფოს ინტერესებისათვის ამას არავინ უწყვეს ანგარიშს.

როგონულმა შულთმა პროფესორ პატკანოვს სიყალბე შეუძინებრის სფეროშიც კი შეატანია. *) რაც ძველათ იყო ღვესაც იგვევა; ნაცად გზას სომხები არ შორდებიან.

რა შედეგი მოჰყვება ასეთ პოლიტიკას? ჩემის ღრმა რწმენით — დაშრცხება და არა გამარჯვება. ამას მალაპარაკებს ღრმა რწმენა ისტორიულ საბუთებზე დამყარებული და არა პატრიოტული გრძობა. ისტორია მოწმობს, რომ ამგვარი ხელოვნური, თვალთმაქცური პოლიტიკა, ყოველთვის დამარცხებით თავდება. ათი და ასი წლით რომ შეინახოს ერთი თავისი უკულმართობით შემქნილი ქონება და უსამართლობაზე აგებული ძალა, შემდეგ ერთი მომენტი მაინც დაარღვევს, და ეს კი სულ ერთია ამ მომენტს, რომელი ისტორიული ფაქტორი გამოიწვევს. ეს ასე ხდება, რადგან განგებრივი კულტურა ყოველთვის ბუნებრივი მიმდინარეობით მტკიცდება და არა ხელოვნურად შექმნილი საშუალებით იქ, სადაც იდეური ბრძოლაა, იქ, სადაც ერთნოვარეული და სულიერი სხვადასხვაობა არის დასამორჩილებელი და გარდასაქმნელი — გამაზნობა არ გამოადგება. უსამართლობა, ღალატს, თვალთმაქცობას და სხვა სიმორატეს, შეუძლია ქვეშარიტება დროებით დაჩრდილოს და დაფაროს, მაგრამ მისი მოსპობა და გაქარწყლება შეუძლია. იდეურ ბრძოლაში არც ფიციურ, არც პოლიტიკურ ძალას გადამწყვეტი მნიშვნელობა არა აქვს. ტყვიო წამლი და ოქროვარიტილი ქვეშარიტების საწინააღმდეგო იარაღად არ ვარგა. ქვეშარიტების მკოზნე ძალი არ არსებობს და მიტომაც მისთან ბრძოლა ყოველთვის უნაყოფოა. ამ დებულების შესახებ ყოველთვის ყურადღებას იპრობდა ერთი ბრძენის აზრი: როდესაც ქრისტიანობა შესასრველად გავრცელდა, სინედრონი შეიკრიბა და გადასწყვეტად გადაჭრით შემდგომი საკითხი დააყენა:

*) Я. Гогобашвили. „Правда о Тифлисе“. *) დ. ბაქრაძე. „პროფესორი პატკანოვი და ქართული ისტორიის მახლები“. ი. ჰუბუაძე. „წათა ღალადი“.

„უცხოელები ნიდაგ ეტანებოდნენ საქართველოს მიწა წყალს; ძველადგან ბერძენთა ახლმუნებით იყო მოფენილი შავი ზღვის ქართული ნაპირი; მეთექვსმეტე საუკუნეში ასი ათასი თურქ-თათარი ჩასახლდა შავ-აბაზხა აღმოსავლეთ საქართველოში... რუსთა ახლმუნები შედარებით ახალი ხლია, მას არც ასი წლის სიძველე აქვს; რუსი ყაზახები, რომელთაც სტოკოვრმა კოლონიზაციამ დაუფლო იმპერიას ჩრდილო კავკასია, აღლოთი ერიდებოდნენ კავკასიის ქედის ბუნებრივ კედლის აქეთ გადმოსვლას... საქართველოს და რუსეთის შეუღლების შემდეგ თვით რუსეთის სახელმწიფო იწყებს ზრუნვას ამიერ კავკასიის კოლონიზაციისად. ეკატერინე მეორე ახალი ქალაქის აშენებასაც კი ჰფიქრობდა იმ ადგილს, სადაც მტკვარი არცხ ერთვის.“

„1818 წელს საქართველოში პირველად ჩამოსახლდა რუსი მშველელნი, სექტანტები; სამოციან წლებში, თავად ვარანციოვის დროს „ღუზობორები“ ჩამოსახლდეს ჯავახეთში, იმერეთში კი ოპიარის ახლო მახლო საქურისი „სკაპები“ ჩამოიყვანეს.“

სამოციან წლებში ბოროლოში ჩასახლდეს ნამსახური რუსი ჯარისკაცები და ამასთანვე დაიწყეს შავი ზღვის ნაპირების კოლონიზაცია; გალიციანი მკაციო სახანო მწირო პოლიტიკის მიმდევარი იყო: მან მოინდობა ხელი-ხელ გადამხელ რუსულ სოფელთა ვაჩენა და ამიტომ უაღრში ამილიო მულანლოს ველი, გაიყვანა შიგ მყოფ შავი ზღვის ნაპირს, რომელსაც

„რა ზომა მივიღოთ ქრისტიანის წინააღმდეგო?“ სინედრონის წევრთა შორის იჯდა ბრძენი გამალიცი, რომელმაც შემდეგი საჯარო სიტყვა წაუკითხა: „სრულიადან განწმინდული ქრისტიანობის, ვითარცნ თუ ქრისტიანობა ქვეშარიტებაა, ვერაკითარი ძალა მას ვერ შეაჩერებს და რაც უნდა ვეღვოთ, ის მაინც ვაიმარჯვებს“, და თუ იგი ქვეშარიტება არ არის — თავის თავად დინგრევა და ჩვენის მხრით ბრძოლა და სისსლის ღვა სრულიად ზედმეტი არისო. გამალიციის აზრი სრული ქვეშარიტება იყო და ისტორიამ კიდევ დაამტკიცა. მართლაც ასეა: ქვეშარიტება მაინც კი იმარჯვებს, როცა მას ეწინააღმდეგებიან და ტყვია წამლით უმასპინძლდება, პირიქით სიყალბე მაინც კი ისპობა, როცა მას ხელოვნურათ ამარგებენ და არ ეწინააღმდეგებიან. დიად, ისტორია დიდი გონიერი და გამოცდილი მასწავლებელია, ვინც ისარგებლებს მისი დარგებით, ვინც ფაქიო სინიდისით და წრფელი გულით იმენს მის გაკვეთილებს.

რას დასწერენ სომხები თავის ვაზეთში ქართული ასოებით? თუ ყველაფერი მართალი დასწერეს და თავისი ნამდვილი პოლიტიკა გამოამჟღავნეს, ეს იქნება მათივე თავის გამტკუნება, თავისი ხელი თავის გამოთრახება, მაგრამ ამას ისინი არ იხამენ; რადგან ასეთი მიმართულება მათ არ შეფერისო. თუ სიყალბე დასწერეს და მას სარწლოად თვალთმაქცობა და ფაჩისელობა დაუდვს — ეს ჩვენი მხრით გამოიწვევს სასტიკ მხილებას, რაც ჩვენთვის უფრო საადვილოც იქნება, რადგან ქართველი მკითხველი მათ ვანზარბავს გაიგებს. ამის შემდეგ მათ სიყალბეს გასაგალი არ ექნება და რაც ზედმეტ გამოწვევებს არ გამოიწვევს, მათთვის სასარგებლო შედეგს არ იქონებს.

ცხადია, ქართული ასოებით დაბეჭდილი სომხური ვაზეთი უკანონოდ იმადგება, ხელოვნურად შექმნილ პირობებში ჩნდება, ყალბ ნიდაგზე სურს აღმოცენდეს და ქვეშარიტების წინააღმდეგობა მიხნათ დაისახოს.

განა ასეთი რომ გაიხარებს? განა ასეთ რამეს კარგი დღე მოელის? არა და არა. ვინაოთ, რას გვეტყვის სინამდვილე!!! ტრათფს ჯაფარაძე.

„რა ზომა მივიღოთ ქრისტიანის წინააღმდეგო?“ სინედრონის წევრთა შორის იჯდა ბრძენი გამალიცი, რომელმაც შემდეგი საჯარო სიტყვა წაუკითხა: „სრულიადან განწმინდული ქრისტიანობის, ვითარცნ თუ ქრისტიანობა ქვეშარიტებაა, ვერაკითარი ძალა მას ვერ შეაჩერებს და რაც უნდა ვეღვოთ, ის მაინც ვაიმარჯვებს“, და თუ იგი ქვეშარიტება არ არის — თავის თავად დინგრევა და ჩვენის მხრით ბრძოლა და სისსლის ღვა სრულიად ზედმეტი არისო. გამალიციის აზრი სრული ქვეშარიტება იყო და ისტორიამ კიდევ დაამტკიცა. მართლაც ასეა: ქვეშარიტება მაინც კი იმარჯვებს, როცა მას ეწინააღმდეგებიან და ტყვია წამლით უმასპინძლდება, პირიქით სიყალბე მაინც კი ისპობა, როცა მას ხელოვნურათ ამარგებენ და არ ეწინააღმდეგებიან. დიად, ისტორია დიდი გონიერი და გამოცდილი მასწავლებელია, ვინც ისარგებლებს მისი დარგებით, ვინც ფაქიო სინიდისით და წრფელი გულით იმენს მის გაკვეთილებს.

პატარა შენიშვნა.

(„თან. აზრის“ და მისი თანამშრომლის თ—ლი მეუხის საყურადღებოთ.)

ჯერ მსოფლიო ომის გამოცხადებამდეც რუსეთში და ჩვენშიც მუშათა ვაზეთები განიცდიდნენ დიდ ნივთიერ ვაჭიერებას, რის გამოც მუშათა ხელმძღვანელოც წარეგება დაადგინეს წელიწადში ერთხელ მუშათა ვაზეთების სასარგებლოთ

არხი და რუსებში მოაშენა ჩრდილო მულანლოს ველი, გაიყვანა შიგ 1898 წელს თავის სახელობის სარწყავი არხი და რუსეთში მოაშენა ჩრდილო მულანლოს ნაწილი; ამ დროს ეკუთვნის ეგრედ წოდებულ „ამირ კავკასიაში გადმოსახლებულთა დამხმარე საზოგადოების“ დაარსებაც, იმ საზოგადოების, რომლის წესდება თავიდან არ არჩევდა დასამარებელთა ეროვნებას; ეს შეტევა მღვ გამოასო წორეს და წესდების პირველი მუხლი იმზარად შესცვალეს, რომ საზოგადოებას მხოლოდ რუს გადმოსახლებულთა დახმარება შეეძლო... „როდესაც გრადი ვარანციოვი მოვიდინა თბილისის დარჩინისფერ სასახლეს, კავკასიაში სულ 81 რუსის სოფელი ითვლებოდა; შიშუნდავად მშვევე აგარაულ არეულობისა, რომელშიც იმყოფებოდა მაშინ საქართველოში, ბრწყინვალე გრადე მსორედ რუსთა კოლონიზაციას მიპყრო ხელი; ამ საქმის მოსაწყობათ მან ახალი საგანგებო დაწესებულება კი შექმნა, სახელდობრ „კავკასიაში გადმოსახლების ორგანიზაცია“. რომლის დედამიწანი გალიციისმებურია: მთლიანი, ზედ-ზედ გადამხელი ახალმუნობა, რადგან აქა-იქ შეტანილი რუსთა ითქვიფება და იკარგება... საკოლონიზაციო ფონდისათვის ვარანციოვი მიმართა აღმოსავლეთით, იმავე მომდინარეს და მის ვარეშო ველებს, რომელიც საუკეთესო ადგილად ითვლება ნაძენძის, ბაზის მრეწველობისათვის, დასავლეთით კი, — სახელმწიფოს საზღვარზე მყოფ შავი ზღვის ნაპირს, რომელსაც

მოგროვილიყო შეწირულება თანა მგრძობა...
ბათა შორის.

მუშათა წრეების მოწოდებამ დიდი ნაყოფი გამოიღო. შემოწირულება გროვდებოდა, რითაც საშვალდებოდა მათ გახეტებინათ ასე თუ ისე ეარსებნათ.

რაც შეეხება „ბურჟუაზიულ გაზეთების უზრუნველყოფას სხვადასხვა სუფიზიციებით და წყაროებით“, თუ ბ-ნი თლი მუშა ქართულ ჟურნალ გაზეთებს გვლისხმობს უნდა აღვნიშნოთ რომ ამ მხრივ არც ერთი ქართული ჟურნალი

ნაღვალე არ არის „უზრუნველყოფილი“. კარგი კი იქნებოდა ქართველი საზოგადოება ისე ეხმარებოდეს ჩვენ „ბურჟუაზიულ“ გაზეთებს, როგორც ეს ჰგონია „თანამედროვე აზრს“ და მის თანამშრომლებს.

ლექსია სოლიარის შესახებ, წაითხული იქონის ვ. წაითხის მიაზ 8 ოქტომბერს.

მაგრამ ხშირად წინამორბედ ხანას თან მისდევს ხოლერის ნამდვილი ნიშნები: ხშირი ფაღარათი (ათჯერ-ოცჯერ დღეში) და რწყევა.

როდესაც ავადმყოფს მოარული სუბუქად ეცილება, ამ გვარ მოარულს პატარა ხოლერას უწოდებენ. რომელიც, დაახლოებით, ერთი ან ორი კვირის განმავლობაში გასტანს ხოლმე რამდენიმე ავადმყოფი ხშირი ფაღარათის და რწყევის გამო ძლიერ სუსტდება, თუმცა ბოლოს მაინც იკურნება.

როდესაც ხოლერა ავადმყოფს ძლიერ მოეცილება, მაშინ კი ხანმოკლე (1-3 დღის) წინამორბედი ნიშნების შემდეგ, რომელიც ზევით ვახსენეთ, უცებ აუტყდება საშინელი ფაღარათი და რწყევა, იმედევი ღრის ვაცეცხვება, საშინელი დაასუსტება და რამდენადმე ცნობას დაუკარგავს. განავალი ყოველი გარეთ გასვლის დროს ერთი ჩაის ჰკეპს შეკულობას უდრის, ხშირად და წყლიან განავალს მალე ხშირი რწყევა უდრის ერთი ავადმყოფს ჰამის მანა ეყარება, საშინელი სწყურია, ენა ხველი და ხაიანი აქვს, მუცელი ხან გაატყდებოდა და რბილი, ხან ჩაგრადილი და გაქვავებული ჰამის განგრობა უხერხულა.

გული ჩქარა უტყვებს, და თანდათან უსუსტდება, მაჯის ცემა ჩქარი და სუსტი აქვს, ხანდახან მსჯა თითქმის სრულიად იკარგება.

სისხლის ტრიალის შეფერვების გამო პირი და ხელფეხები უტყვდება (35/0 მისი ჩამოღის), — თუმცა უკანა წელში სიტყვი ხშირად 39/0-მისი აღის, — ულურჯდება, ტუჩები თითქმის უშავდება, თვალები და ღოყები ჩაუვარდება, კანი უნაოქდება, მის მიხარწული და მიღწავებული შექმნება, სუნთქვა ზერელი და განძელებული, ყურადღების აღარაფერს აქცევს (პატი) და რამდენადმე ცნობა ეკარგება.

იმედევი ღრის ხშირად მყესები (მუსკულები) ეკრუნჩხება მეტადვე წვივების კუნთები, ფეხების თითების, თეძოებისა და მკლავების). კრუნჩხვა ნაწამს გრძელდება, მოკლე ხანს გადავარდება და კვლავ განმეორდება ხოლმე.

შარდი ან ძლიერ ცოტა ან სულ აღარ არის. ამ ხანაში ავადმყოფი კვდება ჩვეულებრივ ერთს დღეზე უფრო ადრე, ხან პირველ სამ საათში, ხან კი მეორე დღეს. ხან კი ამ ხანის ბოლოს ავადმყოფი მოიკეთებს, რწყევა გადაუარდება, ფაღარათი კლებულობს, განავალი თანდათან ჩვეულებრივს უახლოვდება, შარდი თანდათან მატულობს და ავადმყოფი 1-2 კვირის შემდეგ რჩება.

ხან კი გამოკეთებულ ავადმყოფს სასიცოცხლო რწყევა და ფაღარათი უბრუნდება

ან ვგრეთწოდებული ცოცხალი (ცოცხალი მსგავსი მდგომარეობა) უწოდება, რომლისა, აგრეთვე, შეიძლება, სიკვდილი მოჰყვებოდეს.

ამ სენისაგან გარდა, ცოცხალი მდგომარეობა ანატომიურმა ძიებამ მიაგნო, რომელიც მის მოწამლის ნიშნები აღმოაჩინა.

ავადმყოფს აქ მხოლოდ წყლების მდგომარეობას. ავადმყოფის განავალი პირველად მოეციება, მაგრამ მალე ნალველი აღარ ერთვის და წყლისგებურია და ცოტათი მდგომარეობა, რადგან შიგ აუარებელი ვიბრირი და წყლების შინაგანი გარისს უჯრედია.

ნარწყევშიაც არიან ვიბრირები, თუმცა კუჭის წვერის შემოქმედებით დასუსტებული.

წველი სისხლმეტობისაგან და სისხლის გამოთხვისაგან მათს შინაგან გარისში-წითლია. წველების ჯირკვლები გასივებული არიან და შინაგანი გარისს უჯრედები ბევრგან მოცილებული გარისისაგან.

თუ კაცს წველების შინაგანი გარისს უჯრედები მთელი აქვს, კიდევაც რომ გამოვლენდნ ხოლერის ვიბრირები მისი წველების შეკულობაში, ხოლერის ვერ წარმოშობენ.

და ხოლერის ნამდვილი ნიშნები მხოლოდ მაშინ ჩნდებიან, როდესაც კიბირიონები სხეულები გარისს შინაგან უჯრედებში შედიან. ეს უჯრედები კვდებიან და სიკვდილიან გარისს; ამ უჯრედებს ქვეშ ეგრეთწოდებული ლიმფის—ნაპომბი არიან, საიდანაც ლიმფა, ე. ი. ერთგვარი წვენი ცხოველისა, შედის ლიმფის მილებში და იქიდან სისხლს ერთვის. სხეულებს ლიმფის ნაპომბში წარმოებს ბრძოლა ავადმყოფის სხეულსა და ხოლერის ვიბრირებს შორის. ამ ნაპომბებში ბლომად იკრებიებიან სისხლის მილებიან გამოსული თეთრი ბურთები (ლიეოციტები), რომელნიც ყლავებენ ვიბრირებს, მაგრამ ვერ ინტეგრირდებიან თვითონ კვდებიან. მკვდარი ლეიოციტი გამოთხვის ერთგვარ საფუარს (კომპლემენტს), რომელიც ადნობს ვიბრირებს. მაგრამ მართა ეს საფუარი ვერაფერს ვერ იქვს, თუ არ შეუერთდა მეორეგვარ ნივთიერებას (ამბოციტორს), რომელსაც წველების უჯრედები და თვით ლეიოციტები ვიბრირების შემოქმედების გამო გამოთხვენ. ამბოციტორი შეიერთებს კომპლემენტს, შეუერთდება ვიბრირებს და გადნობს მას. განდარი ვიბრირების ნივთიერება კი შედის ლიმფის მილებში, იქიდან სისხლში და სწამოებს მთელ სხეულს. ამ მოწამლისაგან იშობება ზვეთი ალერგიული რწყევა, ფაღარათი და ხოლერის ზეა ნიშნები.

ხოლერის გამოცნობა უმთავრესად მიკროსკოპიული გამოძიებით შეიძლება. როგორ, რა გზით გადაეცემა ხოლერა კაცს? უმთავრესად სასმელი წყლის საშუალებით. თუ ავადმყოფების განავალი სასმელი

ახალი ამბავი.

რეაქტორის მსახურს გვამოხილება. ჩვენი გაზეთის რეაქტორი ია ცინცაძე, ქალაქ უფლის პოლიტექნიკურმა დიფამაციისათვის, კანონის 1039 მუხლის ძალით პასუხის გებაში მისცა. პასუხის გებაში მიცემა გამოწვეულია იმ წერილით, რომელიც მოთავსებული იყო „სამშობლოს“ 172 ნომერში და ეხებოდა ხეტუის მრეწველ ი. ჟუნიის მოტაცებას ქ. ფთაში. საქმეს გაარჩევს ქუთაისის საოლქო სასამართლო 11 ნოემბერს.

ქ. ვენაში, ს. დემოკრატმა ფრიდრიხ ადლერმა, მოაკლვა ავსტრიის პრემიერი შტიურტი.

ორშაბათს ქალაქის საბჭოს სხდომა ხმოსანთა საქმეა რიკხვის დაუსრულებლობის გამო არ შემდგარა

ამ ეპოთ ქუთაისში შაქრის ნაკლებობაა, ხალხი აუარებელი აწყდება ქალაქის გამგეობას მაგრამ უშეპროთ უკან ვე ბრუნდება. გუსინ ქალაქის გამგეობამ გადასცა მომხ. საზოგადოება, „კოპერაცია“ „გასაყიდად“ გაქირავების ღლისათვის. შემონახული უკანასკნელი ვაგონი თავი შაქარი, 600 ფუთი. „კოპერაცია“ დღემდე და შეუდგება შაქრის გაყიდვას, თითო პირს შაქარს მიჰყიდნან არა უმეტეს 3-5 გირვანქისა.

ქუთაისის გუბერნიაში 1-ლი ოქტომბრის შემდეგ ვადამდე სენიანი ავადმყოფები იყვნენ, ქუთაისში: საოფლიანი 23, დიზენტერიანი 5, ხუნავიანი 2, ქუთათრუშიანი 4, როჯიანი 2, ქალაქ ფთაში. ქუთათრუშიანი 8 და საოფლიანი 6. ქუთაისის მაზრაში: საოფლიანი 29, 3, დიზენტერიანი შორაპნის მაზრაში: საოფლიანი 88, ქუთათრუშიანი 4, როჯიანი 1. ხუნავილის მაზრაში: საოფლიანი 7, ქუთათრუშიანი 3, სენიანი მაზრაში. საოფლიანი 13, დიზენტერიანი 8, ოზურგეთის მაზრაში: საოფლიანი 8, დიზენტერიანი 19, რაქის მაზრაში: საოფლიანი 3, ქუთათრუშიანი 18 და დიზენტერიანი.

რედაქციამ მიიღო მთავარი შვილის და ამხ. წიგნის მაღაზიის მიერ გამოცემული, დ. უხანაძის მიერ შედგენილი წიგნი „მსოფლიო ისტორიის სახელმძღვანელო“ წიგნი სუფთათა გამოცემული, შემკულია შესაფერი სურათებით, 80 გვერდი და ღირს 1 მ. და 10 კ.

რადგანაც, ამ ეპოთ თამბაქოს ოსმალეთიდან და ბულგარეთიდან შემოტანა

შეუძლებელია, ამის გამო თამბაქოს ფასმა შესამჩნევად აიწია. წინეთ თუ ათათ ან ოც მანეთით ფასობდა ფუთი, ეხლათ 46 ავანეთამდე ავიდა.

სურსათ საზოგადოების საწყობებისათვის, ბათუმის ქალაქი კავშირის კომიტეტს მოუთხოვია 100,000 მანეთი.

ქალაქის საინტარულმა კომისიამ 8 ოქტომბერს დათვალა მთელი წიგნი ვეკილების კათოლიკების ქუჩები და მწვანე ბაზარი. 9 ოქტომბერს მესხეთის, ორბიტის, თბილისის და გინანაიის ქუჩები. დასურეს თითო დღე და ღამით მრავალი მეთორნები, სათონები, საკანდიტროები, სასტუმროები და „რესტორანები“, რომელთაც არ ქონდათ დამზადებული ვადამდე წყალი და უსუფთაობა აღმოაჩინათ აგრეთვე მწვანე ბაზარზე და სხ. ბევრ მესხელ ვადამდე რეს დამალი ბილი და მწვანელი უდობა.

თვილი

რევესის ავადმყოფობა. თბილისში მიღებულ ცნობების მიხედვით, სახელმწიფო სათათბიროს საბიუჯეტო კომისიის თავმჯდომარის ამხანაგი ბ-ნი რევესკი, რომელმაც ამას წინაღობა თბილისში მოხსენება წაიკითხა საჯაროდ საერობო რეფორმების შესახებ ამირ კავსავსში, მამედ ავად გამზღარა საოფლის ბურჟუაზი.

სამდ. სამდ. ანტონი ე. გორისა ინიშნება პეტროგრადის მაზრაში გლოვის ქორევისკომოსად.

განაღებთან ანტონი. ამ დღეებში თბილისის გუბერნატორის მიერ მოწვეულ იქნება თბილისის საგანგებო თათბირი ყარაღების წინააღმდეგ საჭირო ზომების მიღებაზე მოსალაპარაკებლად. როგორც ამბობენ, ასეთივე თათბირები გაიმართება თბილისის გუბერნიის სხვა და სხვა ქუთხებშიაც.

სოფლად

ს. კაცში, ვაქარ ჩინელიძეს შეუტვივდნენ 3 შეიარაღებული პირები, მათ სლომბით ჩინელიძის მოკლა, მაგრამ ჩინელიძეს მოუსწრია დამალვა.

ს. ხოვლში (გორის მაზრა) საქონლის ჰირი განდა, რამაც დიდი ზარალი მიყენა გაქირავებულ გლეხებს.

სოფ. პრივილიზირები, (ბორჩალოს მაზრა) ტყეში მომუშავე მუშებს, რომლებთან ქალებიც მუშაობდნენ—თავს დაესხა ავანათა ბრბო, ვაყები იქვე ხეზე მიაკრეს, ხოლო ქალები გაირყეს საღაც. შემდეგ კი ნაშუს ახალნი უკანვე დაბრუნდნენ.

გზისთვის. ასევე უხვად იხარჯება სახელმწიფო ფული გადმოსახლებულთა სულიერ საჭიროებათა დასაურებლად. სკოლების და ეკლესიების საშენებლად ამ ექვს წელიწადში 586 443 მ. გაუღიათ... გარდა ამისა მთავრობავე აწვდის იმიგრანტებს მელიოროზაციისათვის, ავრონომისათვის და აგრეთვე მრეწველობისათვის საჭირო საშუალებას: წისკილები, ბამბის საჩენჩი და ყველის შემადგენელი ქარხნები კი გაუწყვიათ მათთვის...

მაგრამ ყველაზე უფრო ძვირია რუსეთის სალაროს უხის გადმოსახლებულთა ფინიკური ჯანმრთელობის დაცვა; საბედისწეროდ, სწორედ საკოლონიზაციოდ დანიშნულ შავი ზღვის პირას და მუღანლოში ბატონობის რუსი ჯარისკაცების და იმიგრანტების ზუსრის გამწვევი მალარია, — ჩვენებური დამპალი ციება; რუსის ტყვიანი და ღვიძლი ვერ იტანს „უზღუდს“ ისე იოლად როგორც, მაგალითად, მეგრების ან იტალიელების; სტატისტიკურ ცნობებით, კავკასიური მალარიათ ავადმყოფთა და მიკვალვებულთა სამ მეოთხედს სწორედ რუსობა შეადგენს. ამიტომ საკოლონიზაციო მართველობის ფინანსიურ ძალდონის მეტი წილი სწორედ მალარიას ეწირება; ეს ბარჯი წლითი წლობით იზრდება: თუ 1908 წელს იგი 67. 228 მანეთს უდრდა, 1912 წელს უკვე 202 500 მან., 1914 წელს კი 322.938 მანეთით გადაქცეულა; სულ ამ შვიდ წელს 1.159.431 მანეთი დახარჯულა... ამ დროის განმავლობაში ავადმყოფ მალარიაებს 268.549 ჯერ მიუერთავთ ექიმებისათვის... 1912 წლიდან

კავკასიის საკოლონიზაციო მართველობას ეხმარება ცნობილი პიროვნების სახელობის საქმეში საზოგადოების საზღვარი კომისია, რომელმაც საგანგებო რეზოლუციით მოაწყო შავი ზღვის პირ და მუღანლოს „უზღუდის“ გამოსაკვლევად და დასაძლევად, მაგრამ მალარია მაინც ძველებურად ბატონობს—მის მოსასპობად მილიონებიც კი არაა სათქმელი.

უცხოელთა იმიგრაცია მწველად ედება ქართველთა ეროვნულ ინტერესს, რადგან თვით „კავკასიის გადმოსახლებულთა ორგანიზაციის“ მოხსენებით, საკოლონიზაციო ფონდის შექმნის დროს იმას არა სჯიან, თუ რაჩიარად გადაწეულია სახანონო მიწების ბედთან მკვიდრ მცხოვრებთა ეკონომიური და უფლებრივი მდგომარეობა... საქართველოში „თავისუფალი“ მიწის არ უნდა, როდესაც თვით ქართველი გლეხობა მეტრემეტად მამულნაკლებია და უმიწაწყლო; იმერეთში მიწის სიციფროვით დახუთულია მიწის მომქმედთა ერთი მესამედი... ახალ ჩამოსახლებულ ექვსი და შვიდი დესეტინა ურიგდება, აგრეთის და იმერეთის გლეხს კი, ოფიციალური სტატისტიკით ორი დესეტინა სახანავი არა აქვს და ამ სახანავში ნაანგარიშეი გლეხები, ქვიანი ადგილი, მიჯნები, დღეულები... გამარავლებული და პარკულიკით შეწყუბებული ქართველი გლეხობა დიდი ხნის მოწყობილი იქნებოდა აღმოსავლეთ-დასავლეთ საქართველოს განაპირა არემარეში, რომ ამ ბუნებრივ ემიგრაციას წინააღმდეგობა უწევდა და ელბებოდნენ... შავი ზღვის პირის მიწები ქართველ

ეკონომიური მნიშვნელობაც აქვს და სტრატეგიულიც.

შედგენ გრავ ვარანკოვის ათის წლის საკოლონიზაციო პოლიტიკისა საქმეა გულსრულდობით არის მოხსენებული 1916 წლის ოფიციალ „კავკასიის კალენდარი“ — გადმოსახლებისათვის დამზადებული აიწაწყალი ორი ჯერისა: პირველი ჯერისა მუღანლოს და მიწის ველის, სივრცით 643.172 დესეტინამდე; მეორე ჯერისა შირაკის, შირვანის, აჯი ნაურის, სარდაბადის და ჯერიან ჰაღის ველთა სახანავო საბლახოები, სულ 8000. ათას დესეტინამდე. შავი ზღვის გუბერნიიდან საკოლონიზაციოდ გამოყოფილია უკვე მთელი ერთი მეშვიდედი — 100 ათასი დესეტინა და განზრახულია კიდევ 50 ათასის მიმართება; ამას გარდა აქ კიდევ 350 ათასი დესეტინა სახელმწიფო მიწა რჩება, რომელიც მეორე ჯერის ფონდს შეადგენს.

1908 წლამდის, სანამ კავკასიაში გადმოსახლების ორგანიზაცია დაარსდებოდა, საკოლონიზაციო ფონდი 255. ათს. 580 დესეტინას უდრდა; 1908—1915 წლების განმავლობაში კი 255.287 დესეტინა მიუმატათ, რაიც 50.534 კაცის ხვედრია. სოხუმის ოლქში, აფხაზეთში, გაუმიჯნიათ 6.518 კაცის ხვედრი, იმერეთში 445, აქარაში — 273 და ქართლ-კახეთში — 3.263; მთლად 1915 წლის დაწყებამდის გამოუყვიათ გადმოსახლებისათვის 543 867 დესეტინა, 80.786 კაცისათვის; აქედან მიკიდრ რუს მცხოვრებთათვის („სტაროჩინი“) გადუციათ 1349 წილი. ახლად ჩამოსულ რუს

გადმოსახლებულთათვის კი გადაუღვიათ 63 697 მათგან 44.304 კაცი ამ ეპოთ უკვე დასახლებულა. ამ რიცხვიდან 10.892 კაცი 1908 წლამდის ჩასახლებულა და 33.412 კი 1908—1914 წელთა განმავლობაში.

ამგვარად, გრავ ვარანკოვის მიერ მოწყობილ საკოლონიზაციოს ორგანიზაციის წყალობით მართლამ უკანასკნელ ექვს წელიწადს ჩამოსახლებულა 33.412 მამაკაცი რუსი, ანუ 66 ათასზე მეტი ორივე სქესისა...

ვარანკოვ დაშვილის მეფის ნაცვლობის დროს რუს იმიგრანტთა რიცხვის ერთი ოთხედს გამარავლებდა მით უნდა თხისნას, რომ გრავი „ვანსაკუთრებულ მზრუნველობას“ იჩენდა ახალმოსახლებების საჭიროებათა დასაურებლად... ტყის ვაჩება, გაკორდებული მიწის ვაწმენდა, უწყინარი ბინის და სამეურნეო შენობათა აგება — მეტად საძნელოა; საზოგადოდ, უცხო ჰაერს, მიწის და მკენარეულობის შეუწყველად პირობებში მეთურნეობას მუდამ მარტვი თან სდევს „მთავრობის დაუხმარებლად გადმოსახლებულნი ვერ გაუძლებდნენ ახალიანდრობის მიმე პირობებს“, და აი ამიტომაც ვარანკოვის მიერ დაარსებული საკოლონიზაციო მართველობა ფულს არ ჰზოვავს რუს იმიგრანტთა ხელის შესწყობად. მართოდ სახლების მოსაწყობად ამ შვიდ წელიწადში დაუბრძობიათ 985.570 მანათი, არ დაუხმარებია მთავრობას არც საკუთარი ხარჯით გზების გაყვანა: უკანასკნელ ცხრა წლის განმავლობაში 1.126.142 მანათი მას გაუღია მხოლოდ შავი ზღვის პირის

ლესს იჯარათაც კი არ ეძლევა; ვინც უკვე ჩასახლდა, იმთ ძლიერ ჰყარის ადგილიდან. ასე აპარეს ახახეშიში, სოხუმის ახლო, ფარნაუთში და დალის ხეობაში ჩასახლებული მეგრელები და სხვანებ... ასევე დატული მეგრეთა ეკონომიური და უფლებრივი ინტერესები აღმოსავლეთ საქართველოში, სადაც მეორე ჯერის საკოლონიზაციო ფონდისთვის შირაკის ველი ამოუღიათ თვალში, ის ველა, რომელიც ძველდგანვე ქიზიყელთა და თუშთა სახანავსათვის და ჯოჯ-ფარის საძოვარია „საზოგადოდ“ „თავისუფალი“ მიწების საკოლონიზაციოდ გარდადება შეუწყნარებელია, სახან სავითო გამიჯვნა არ დასრულებულა, თორემ ახლა ნახებზე მეტი მიწა საკოლონიზაციოდ სავანს შეადგენს... მაგრამ რუსთა იმიგრაციამ ხომ მილიონები მოტეხა სკობობს... როდესაც უწინდელ პეტრებრძოლში სახანავო გლეხთა ცხოვრების მოსაწყობად სავანებო კომისიის მუშაობა სწარმოებდა, მიწათმომქმედების მიზნით რუს პირდაპირ განაცხადდა „ამირ კავკასიაში რუსთა კოლონიზაციის დიდი სახელმწიფო მნიშვნელობა აქვს და ეს საქმე რაც შეიძლება მალე უნდა. მოგვარდეს, იგი უფრო წინა რიგში მსვობრება მიწით უზრუნველყოფა...“ ამგვარად, საკოლონიზაციო ორგანიზაციის და აგრეთვე სახელმწიფო საველე მანკის მიერ შეკრებილი მიწის ფონდი დღევანდელ პოლიტიკურ პირობებში დაკარგულია ქართველი გლეხისათვის... შესაძლოა, ომის დასრულებისას, მისი მიკორე ნაწილი მაინც დაუბრუნონ ბრძოლის ველიდან დაბრუნებულ ქართველ ვეტერანებს, მაგრამ ჯერ ნხოობით ამერეთ-იმერეთის გლეხთა იმიგრაცია მხოლოდ ქართველთა ეროვნულ კაბიტალის მოქმედებაზე დამოკიდებულია... „სქ.“

